

steni Eigerja – kar naprej sem tičal tam in jo opazoval, risal, označeval, kje gredo plazovi, kako prihajajo spremembe vremena... To je pravzaprav ledena stena in plezanja po skalah je zelo malo. To je bilo treba vse upoštevati. Pred nami jih je bilo kar nekaj, ki so se vzpona lotili zelo nerazumno – nekateri sploh niso imeli derez. Seveda se to ni moglo dobro končati.

Kot verjetno veste, sva sprva nameravala steno preplezati z mojim prijateljem Vörgom sama. Potem smo pa naposled skupaj z obema Avstrijcema vsi združili sile in vzpon opravili skupaj. Avstrijca sta bila pomanjkljivo opremljena in dvomim, da bi sama takrat lahko živa prišla čez ... Taka stena ni prostor za tekmovanje. Še s skupnimi močmi smo imeli z njo čisto dovolj dela! Lahko smo si porazdelili naloge. Drugi so nosili moj nahrbtnik, jaz pa sem plezal naprej ... in Wiggerlove izkušnje iz stene, ki jo je že enkrat prej poskusil preplezati, so bile zelo dragocene.

Kakšni so bili pa takrat občutki na vrhu? Preplezali ste nekaj, kar se je mnogim zdelo nemogoče!

Plezalci se ne odpravljajo v gore zato, da bi postali slavni, celo v najtežje smeri ne. Verjemite, to bi bila skrajno nespametna motivacija! Gre za problem, ki ga želiš rešiti. Če se posreči, je to predvsem osebno zadovoljstvo. Kaj si o tem mislijo drugi, je čisto drugega pomena. Seveda se nam je dobro zdelo, da nam je uspelo – ampak če sem iskren, se mi je ves tisti hrup, ki je sledil, zdel malo odveč. Bili smo povabljeni celo na sprejem pri Hitlerju. Prav zanimivo je bilo. Hitler ni bil neumen človek. Postavljal nam je zelo pametna vprašanja o vzponu. Da je bil strahoten megaloman, sem spoznal šele kasneje.

Veste, kaj sem si najbolj zapomnil o tistem dnevu na vrhu Eigerja? To, da sem se na vrhu skoraj ubil. Na vrhu je bila velika opast in jaz sem zakorakal nanjo,

ne da bi se tega zavedal. Drugi so začeli kričati, naj se takoj umaknem nazaj na trdna tla. To bi bilo pa res klavarno – preplezati severno steno Eigerja in potem pasti čez južno ...

Je ta vzpon vaše življenje kaj spremenil?

Lahko rečem, da je ta vzpon marsikaj spremenil. Zaradi tega podviga sem postal znan po vsem svetu. Ne samo med alpinisti. Takrat so vsi časopisi po svetu pisali o našem vzponu v severni steni Eigerja. Najsi sem prišel na Japonsko ali v Avstralijo – vsi so vedeli za ta vzpon. Izkazovali so nam izredno priznanje. Priznam, da človek v takih okoliščinah pride v skušnjavo, da bi se prevzel. Ampak – poznal sem nekaj takih, ki se jim je začelo dozdevati, da zmorejo vse. Vsi so mrtvi.

Kaj je bilo pravzaprav takrat pri vašem vzponu v severni steni Eigerja najtežje?

Orientacija. Orientacija je bila najbolj problematična. Če steno gledaš od daleč, ti je že jasno, kje so prehodi. Ko si pa enkrat tam, pa so stvari zelo zapletene ... No, zdaj je seveda drugače. Na razpolago imate do koraka natančne opise smeri. Takrat smo pa malce ugibali – ampak smo kar prav uganili! Strašno nam jo je zagodlo vreme – v dolini so bili prepričani, da takega neurja ne more v steni preživeti noben človek. In res nam je šlo precej za nohte, predvsem zaradi plazov. Če se v tako izpostavljeni steni nate vsuje plaz, res nisi daleč od katastrofe ... No, vse se je dobro končalo.

Kaj je bila glavna prednost tako imenovane münchenske šole alpinizma – kaj je bila vaša prednost, da ste bili tako dobri?

Trenirali smo. Danes seveda vsi to počnejo, takrat pa je večina alpinistov pač hodila v hribe in plezala v stenah. Mi smo pa zares trenirali – kot recimo telovadci ali atleti. Vsak dan. Plezali smo po zidovih, dokler nam niso prsti otrpnili. Hodili smo po prstih, da so nam noge skoraj odpadle – ampak v stenah se je to obrestovalo.

Gora

Slavica Štirn

Pozdravljena, gora! Oko drsi po tvojih pobočjih, mehkih in nežnih, pokritih z zeleno preprogo. Ponosno se dvigaš in tvoj vrh se spogleduje z nebom.

Čista in dobra si. S svojimi vodami napajaš dolino. Kadar pa se razvname tvoja jeza, si strašna. Zagrneš se v grozeč, gost, siv pajčolan. Gorje mu, kdor takrat stopa po tvojih poteh in ne najde zavetja.

Ker si dobra, je tvoja jeza kratkotrajna. Kot da se hočeš za povzročeno zlo odkupiti, si potem še lepša, leskečeš se v soncu in vabiš.

RADIO OGNJIŠČE

*Doživetja
Gora in narave*

Vsak četrtek ob 10.15